

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nucleus Casuum Conscientiæ Sive Brevis Notitia Eorum
quæ scitu vel necessaria, vel valde vtilia sunt
Confessarijs in primo ingressu ad audiendas Confessiones**

Agostini, Giuseppe

Coloniae Agripp., 1644

De Scandalo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41767

Spirituale; licet, Similiter desiderare mala temporalia, & mortem inimicis Fidei, aut iniustis hostibus Reipublicæ; licet, propter bonum publicum: quia sunt iniusti aggressores, & persecutores. Item complacere sibi in aliquo bono, consequenter ad malū alterius; potest esse licitū; ut cum quis complacet sibi de hereditate conlecta ob mortē patris, vel fratris, nō tamen de eorum morte. Item complacere sibi de malo alterius, quia iuste illi fuit illatum, aut quia hæc fuit voluntas Dei; non est peccatum: sicuti odio habere malitiam, & vitia, & peccata alterius, non autem personam, non est malum. De odio lege *Filius tom. 2. tit. 28. c. 8. Bonac tom. 2. disp. 3. q. 4. qu. ult. Suar. de Fide tract. 3. disp. 6. sect. 2.*

De Scandalo.

20 **A**D hoc etiam præceptum reduci potest homicidium spirituale proximi: quando scilicet aliquis, vel verbo, vel facto inducit aliū ad peccandum: in quo consistit peccatum scandalum: est enim scandalum occasio ruinæ

spiritualis proximi. Hoc autem diuiditur in scandalum actiuum, & passiuum: actiuum iterum potest esse duplex: alterum per se intentum, alterum non per se intentum. Primum est, cum quis facto, vel verbo inducit aliquem ad peccandum directè, & per se: alterum est, cum quis aliquid facit, vel dicit sibi alioqui prohibitum, aduertens, quòd alius ex hoc occasionem habebit peccandi, sed non facit ad hunc finem vt ille peccet, sed ad alium finem. Et vtrumque scandalum actiuum, regulariter, est peccatum mortale, si materia sit grauis, & perfecta aduertentia, & deliberatio, & est contra Charitatem proximi. Scandalum passiuum est, cum quis, præter rationem, & ex sua malitia sumit occasionem peccandi ex opere alterius, alioqui licito, & honesto: aut, si opus est illicitum, tamen non habet sufficientem connexionem ex se cum scandalo alterius, verbi gratia, si quis agrotus comedat carnes die Veneris: etiam si hoc excederet aliquantulum regulam temperantiæ, & alius ex hoc sumeret occasionem comedendi carnes ex sua malitia.

malitia. Item si mulier decenter ornata
eat ad Sacrum, & alius ex hoc sumat oc-
casionem peccandi, & desiderandi il-
lam, &c.

21 Circa scandalum merè passivum
hæc sunt observanda. Primum, si opus
meum aliqui est mihi licitum, & hone-
stum, & ego non possum illo privari sine
meo incommodo, aut præiudicio, aut
aliqua difficultate alicuius momenti;
non teneor ab illo abstinere, licet sequa-
tur scandalum alterius: sed hoc eius pec-
catum imputetur malitiæ illius. Secun-
dò, si ego sine vilo præiudicio, aut in-
commodo, & facilè possum à tali opere
abstinere; teneor regulariter ex Chari-
tate abstinere ad impediendum proxi-
mi peccatum.

22 Quando aliquis ex alterius pec-
cato potius excitatur ad odium illius
peccati propter turpitudinem, quam vi-
det in illo; non est peccatum scandali.
Agunt de scandalo *Fillinc. tom. 2. tr. 28.*
cap. 10. Suar. de Fide tract. 3. disput. 10. ini-
tiò. Vajq. opusc. de scand. S. Tho. 2. 2. q. 43.